سه‌شنبه ۲۰ آذر ۱۴۰۳
شماره ۴۳۰۰
FARHIKHTEGANDAILY.COM
FARHIKHTEGANONLINE

محدودیت‌های فناورانه آمریکا برای چین باعث پیشرفت پکن شده‌اند

برگی دیگر از رقابت فناورانه چین و ایالات متحده

سجاد عطازاده
مترجم

اسکات کندی، مشاور ارشد بخش چین مرکز مطالعات استراتژیک و بین‌المللی ایالات متحده، در مقاله‌ای با عنوان «چگونه جنگ آمریکا علیه فناوری چین نتیجه معکوس داشت و چرا برنامه‌های ترامپ اوضاع را بدتر خواهد کرد»، که در وب‌سایت فارن افرز منتشر شده است، تاریخچه و پیامدهای رقابت فناورانه ایالات متحده و چین را بررسی کرده و معتقد است که محدودیت‌های اعمال‌شده از سوی ایالات متحده سبب پیشرفت فناوری چین در حوزه‌های مختلف شده‌اند. مطلب ذیل ترجمه و طبیعی است که همه منطق و الفاظ استفاده شده در این متن مورد تأیید «فرهیختگان» نیست، اما جهت اطلاع از ابعاد مختلف موضوع، در یک روزنامه دانشگاهی عیناً منتشر می‌شود.

در اواخر سپتامبر، دولت بایدن پیش‌نویس قانونی را تنظیم کرد که به‌موجب آن، خودروهای متصل خودروهایی که می‌توانند به‌صورت دوطرفه با سامانه‌های خارجی ارتباط برقرار کنند و خودران چینی و اجزای آن‌ها از بازار ایالات متحده حذف می‌شوند. این یکی از آخرین اقداماتی است که سیاست‌گذاران آمریکایی برای محافظت از امنیت اقتصادی این کشور انجام داده‌اند.

در دوره اول دولت ترامپ، واشنگتن محدودیت‌هایی را برای شرکت‌های مخابراتی ZTE و هواوی چین اعمال کرد. جو بایدن نیز بسیاری از سیاست‌های ترامپ در قبال چین را حفظ کرد و سیاست‌های جدید گسترده‌تری را نیز وضع کرد، ازجمله اعمال کنترل‌های صادراتی گسترده در اواخر سال ۲۰۲۲ در زمینه نیمه‌هادی‌های پیشرفته و تجهیزات ساخت آن‌ها. دولت آینده ترامپ نیز آماده تسریع و گسترش این محدودیت‌ها است. بنابراین، شایسته است که سابقه و نتایج این سیاست‌ها را در نظر بگیریم و تحولات حاصل از آن‌ها را بررسی کنیم.

مجموعاً واشنگتن ابزارهای متعددی در اختیار دارد؛ کنترل صادرات، تعرفه، ممنوعیت محصولات، محدودیت سرمایه‌گذاری ورودی و خروجی، محدودسازی جریان داده‌ها، ارائه مشوق برای تغییر زنجیره تأمین، ایجاد محدودیت در تبادلات علمی و همکاری‌های تحقیقاتی، هزینه در سیاست‌های صنعتی و تشویق خرید کالاهای آمریکایی. اهداف این اقدامات نیز متنوع هستند: کاهش سرعت پیشرفت چین در فناوری‌های دارای پتانسیل استفاده دوگانه، کاهش وابستگی بیش از حد به چین به‌عنوان منبع تأمین کالا و بازار مصرف، جلوگیری از دسترسی چین به داده‌های حساس، حفاظت از زیرساخت‌های حیاتی، مقاومت در برابر اجبار اقتصادی پکن، حفاظت از رقابت‌پذیری صنعتی ایالات متحده و افزایش اشتغال در زمینه تولید.

حرکت پکن به‌سمت ملی‌گرایی فناورانه مرکانتیلیستی، خطرات واقعی برای رفاه و امنیت اقتصادی ایالات متحده و سایر کشورها ایجاد کرده است. مطمئناً باید اقدامی انجام شود، اما سیاست‌های محدودکننده روزافزون واشنگتن نتایجی ضدونقیض داشته‌اند. به‌عنوان مثال، در برخی زمینه‌ها مانند کُند کردن پیشرفت چین در عرصه ساخت نیمه‌هادی‌ها، واشنگتن موفق بوده است، اما در زمینه‌های دیگر، مانند خودروهای الکتریکی و باتری‌ها، شاهد پیشرفت سریع‌تر چین بوده‌ایم. تنش‌های ذاتی بین اهداف مختلف امنیت اقتصادی واشنگتن وجود دارد و پیشرفت در برخی از آن‌ها ناگزیر باعث کاهش پیشرفت در زمینه‌های دیگر می‌شود. افزون بر این، سیاست‌گذاران آمریکایی اغلب از این نکته غافل بوده‌اند که چین و سایر کشورها می‌توانند با محدودیت‌های اعمال‌شده از سوی ایالات متحده سازگار شوند.

با بازگشت دونالد ترامپ به قدرت، دولت او باید درباره نتایج ضدونقیض محدودیت‌های فناورانه برای چین تأمل کند. دولت بایدن راهبرد خود را «حیاط کوچک، حصار بلند» توصیف کرده است؛ یعنی اعمال محدودیت‌های شدید برای تعداد کمی از فناوری‌های حیاتی. اما این حیاط اکنون در حال گسترش است و پیامدهای ناخواسته منفی برای ایالات متحده داشته است. اگر دولت ترامپ به‌دنبال زوج‌زدایی گسترده‌تری باشد، این هزینه‌ها به‌طور تصاعدی افزایش خواهند یافت.

نتایج ضدونقیض

اثر بخشی اقدامات ایالات متحده هنگام بررسی وضعیت شرکت‌ها و صنایع خاصی که هدف محدودیت‌های آن قرار گرفته‌اند –به‌ویژه در زمینه صادرات و محدودیت دسترسی به بازار آمریکا– روشن‌تر می‌شود. صنعت نیمه‌هادی چین با بیشترین مشکلات روبه‌رو شده است. طی چند سال گذشته، وزارت بازرگانی ایالات متحده تقریبا ۸۵۰ مؤسسه و شخص چینی را در فهرست نهادهای (Entity List) خود قرار داده است. [این فهرست توسط دفتر صنعت و امنیت وزارت بازرگانی ایالات متحده منتشر می‌شود و شامل افراد، نهادها یا دولت‌های خارجی است که صادرات محصولات آمریکایی به آنها با محدودیت روبه‌رو است.] این اقدام عملاً دسترسی آن‌ها به پیشرفته‌ترین فناوری ایالات متحده را منع کرده است.

در اکتبر ۲۰۲۲، وزارت بازرگانی آمریکا محدودیت‌های شدیدی را بر شرکت‌های آمریکایی که به فروش نیمه‌هادی‌ها و تجهیزات پیشرفته به شرکت‌های چینی می‌پرداختند، اعمال کرد. واشنگتن همچنین سایر کشورهای قدرتمند در زمینه ساخت تراشه –به‌ویژه ژاپن و هلند– را مجبور کرد تا فروش خود را به چین محدود کنند. تأثیر این اقدامات بر چندین شرکت چینی که دیگر قادر به خرید تراشه‌های خاصی-ازجمله پیشرفته‌ترین نیمه‌هادی‌های انویدیا که در زمینه‌های مربوط به هوش مصنوعی استفاده می‌شوند– نبودند، فوری و ویرانگر بود.

علاوه بر این، تأمین‌کنندگان غربی تجهیزات و نرم‌افزارهای مربوط به نیمه‌هادی‌ها نیز از تأسیسات تولیدی خود در چین خارج شدند و چینی‌ها مجبور شدند خود راه‌حل مسائل را بیابند. یکی از مدیران چینی اخیراً به من گفت: «ما از آشپزهایی در آشپزخانه به کشاورزانی در مزرعه تبدیل شدیم.» نرخ بازدهی پایین‌تر و عملکرد ضعیف‌تر سبب شد تا شرکت‌های آسیب‌دیده چینی بیشتر از قبل از رقبای غربی خود عقب بمانند. پکن در تلاش برای رفع این شکاف، به شرکت‌های چینی تولیدکننده تراشه چک سفید و تمامی مشوق‌های تنظیم‌گرانه قابل تصور را اعطا کرده است؛ اما آن‌ها همچنان از همتایان خود در ایالات متحده، ژاپن و کره جنوبی بسیار عقب‌تر هستند. میزان عقب‌ماندگی تولیدکنندگان دستگاه‌ها و نرم‌افزارهای مربوط به ساخت نیمه‌هادی‌ها از این هم بیشتر است.

کارآفرینان فعال در شرکت‌های هوش مصنوعی چینی به من گفتند که ممنوعیت تراشه‌های انویدیا تلاش‌های آن‌ها برای آموزش مدل‌های زبان بزرگ و ساخت انواع دیگر برنامه‌های تجاری سفارشی را با مشکل مواجه کرده است.

اکنون، ایالات متحده در مراحل اولیه اتخاذ تدابیری علیه سایر صنایع است. تعرفه‌های بالایی که بایدن بر خودروهای برقی و باتری‌ها در سال جاری اعمال کرد، ممکن است با ممنوعیت احتمالی واردات خودروهای متصل و خودران چینی، عملاً بازار ایالات متحده را به روی خودروهای چینی ببندد. این احتمال وجود دارد که واشنگتن حتی شرکت‌های داروسازی ایالات متحده را از استفاده از شرکت‌های چینی برای انجام آزمایش‌های بالینی منع کند، سرمایه‌گذاری‌های دارویی ایالات متحده را در چین محدود سازد و داروهای تولیدشده در چین را از ورود به بازار ایالات متحده بازدارد. اگر هم چین بتواند تولید هواپیمای تجاری جدید خود، سی ۹۱۹ را افزایش داده و صادرات آن را به سرتاسر جهان آغاز کند، واشنگتن ممکن است برخی از قطعات ساخت ایالات متحده که در این هواپیما مورد استفاده قرار گرفته‌اند را به فهرست کنترل صادرات خود اضافه کند. این اقدام ضربه مهلکی به کوماک، شرکت هواپیماهای تجاری چین، خواهد بود؛ زیرا تقریباً همه سامانه‌هایی که امکان پرواز هواپیمای سی ۹۱۹ را فراهم می‌کنند، از سوی آمریکایی‌ها یا اروپایی‌ها تولید شده‌اند.

عواقب ناخواسته

محدودیت‌های غربی به همان اندازه که مخرب بوده‌اند، باعث پیشرفت‌های فناورانه چین هم شده‌اند؛ پیشرفت‌هایی که در غیر این صورت رخ نمی‌دادند. وقتی اخیراً این پرسش را مطرح کردم که آیا محدودیت‌های اعمال‌شده از سوی ایالات متحده به‌طور ناخواسته سبب ایجاد انگیزه برای چین در زمینه تلاش‌های فناورانه شده است، یکی از مقامات آمریکایی درگیر در این فرایند سیاستی پاسخ داد: «آیا آن‌ها به هر حال همه این کارها و پیشرفت‌های فناورانه را انجام نمی‌دادند؟» پاسخ یک «نه» قاطع است.

از زمان پایان جنگ تریاک در سال ۱۸۴۲، چین خوداتکایی بیشتر را به یک هدف راهبردی برای خود تبدیل کرده است؛ اما اقدامات اخیر ایالات متحده منجر به شتاب‌بخشی به پکن در این زمینه شده است. هدف اصلی طرح «ساخت چین ۲۰۲۵» که در سال ۲۰۱۵ اعلام شده بود، ارتقای جایگاه محصولات فناورانه چین در بازارهای جهانی بود؛ اما زمانی که واشنگتن شروع به قدرت‌افکنی در زمینه‌های تجاری کرد، هدف پکن به‌سمت بومی‌سازی زنجیره‌های تأمین خود از ابتدا تا انتها، به‌ویژه در فناوری‌های راهبردی مانند نیمه‌هادی‌ها، مخابرات و هوش مصنوعی تغییر کرد. طی پنج سال گذشته، چین منابع گسترده‌ای را در پیشرفته‌ترین حوزه‌های تجهیزات و ابزارهای مربوط به نیمه‌رساناها سرمایه‌گذاری کرده است و علاوه بر این، سعی داشته تا با استفاده از راه‌حل‌های مبتنی بر فناوری‌های پیشرفته و کاملاً چینی، فناوری آمریکایی را از زنجیره تأمین خود حذف کند. مناقشه فناورانه ایالات متحده و چین که زمانی دغدغه مقامات چینی بود، اکنون به راهبرد تجاری شرکت‌های دولتی و خصوصی چینی تبدیل شده است. خواه به دلایل مربوط به وفاداری ملی یا جاه‌طلبی‌های تجاری، شرکت‌ها و سازمان‌های تحقیقاتی چینی افق دید خود را بسیار وسیع‌تر کرده و سرمایه‌گذاری و زمینه‌های تحقیق و توسعه خود را فراتر از مرزهای چین به آسیای جنوب‌شرقی، اروپا و آمریکای لاتین گسترش داده‌اند. دست بر قضا، محدودیت‌هایی که برای ممانعت از پیشرفت چین وضع شده‌اند، در برخی زمینه‌ها به توسعه آن کمک کرده‌اند. چین پیشرفت‌های مختلفی را در بخش‌های گوناگون صنعتی از نظر تحقیق و توسعه، برون‌داد تولیدی و موارد دیگر تجربه کرده است. بازدیدهای اخیر من از شرکت‌های خودروسازی و تولیدکننده باتری برای خودروهای برقی چینی من را با مجموعه‌هایی مواجه ساخت که از درک روشنی از چشم‌انداز رقابتی جهانی، قابلیت‌های قوی در نوآوری محصول و فرایند و همچنین منابع مالی برای پیشرفت برخوردارند. نمایندگان ارشد شرکت‌های خارجی در چین از سیاست‌های صنعتی تبعیض‌آمیز این کشور ناراحتند؛ اما اکنون به‌طور مداوم تأکید می‌کنند چالش اصلی آن‌ها رشد گروهی از رقبای بسیار توانمند چینی است.

شرکت‌های چینی در زمینه نیمه‌رسانه‌ها هنوز بسیار عقب‌تر از رقبای خارجی خود هستند؛ اما آن‌ها به‌تدریج در حال ایجاد یک زیست‌بوم داخلی و زنجیره تأمینند. این شرکت‌ها تجهیزات لیتوگرافی خارجی را ذخیره و انبار می‌کنند و ما شاهد پیشرفت تدریجی آن‌ها در کار با تولیدکنندگان نرم‌افزار و تجهیزات داخلی هستیم. به‌نظر می‌رسد شرکت‌های چینی از دستورالعمل‌های دولت برای افزایش استفاده از تراشه‌های داخلی پیروی می‌کنند. محققان چینی در حال بررسی مسیرهای جدیدی در زمینه مواد، معماری و روش‌های محاسباتی ساخت تراشه‌ها هستند که به‌طور بالقوه می‌تواند به تولیدکنندگان چینی نیمه‌رسانه‌ها اجازه دهد از رقبای خارجی خود به‌صورت جهش‌وار پیشی بگیرند– دقیقاً همان کاری که تولیدکنندگان چینی خودروهای برقی در زمینه موتورهای احتراق داخلی انجام دادند. وقتی از مدیران هوش مصنوعی چینی پرسیدم که کدام شرکت چینی بیشترین اقبال برای موفقیت در زمینه نیمه‌رساناها و هوش مصنوعی را دارد آن‌ها اغلب از هواوی نام می‌بردند؛ شرکتی که به دلیل تحریم‌های ایالات متحده «از اسب افتاد» اما نابود نشد. کسب‌وکار گوشی‌های هوشمند این شرکت در آن مقطع ضربه بزرگی خورد، اما اکنون یک سیستم عامل کاملاً مستقل به نام «هارمونی» دارد که روی دستگاه‌های خود آن اجرا می‌شود.

چین اکنون در زمینه فناوری پاک از ایالات متحده و سایر کشورهای جهان پیشی گرفته است. قمار مخاطره‌آمیز آن روی وسایل نقلیه الکتریکی اکنون نتیجه داده و نتایج چشمگیری در زمینه‌هایی مانند پردازش مواد خام، باتری‌ها، تله‌ماتیک، مدل‌های خودرو و زیرساخت‌های شارژ داشته است. همین گزاره درباره انرژی خورشیدی، بادی، برقابی و هسته‌ای نیز صادق است. اخیراً شرکت‌های چینی پیشرفت قابل توجهی در توسعه وسایل نقلیه خودران و زیرساخت‌های مربوط به آن داشته‌اند. چین همچنین منبع سهم فزاینده‌ای از داروهای نوآورانه‌ای است که در مراحل پایانی آزمایش قرار دارند و وارد بازارهای جهانی می‌شوند. به‌علاوه، حتی در حالی که شرکت‌های چندملیتی غربی در حال خروج از چین و تنوع بخشیدن به زنجیره خودند، شرکت‌های چینی به بزرگ‌ترین سرمایه‌گذاران آسیای جنوب‌شرقی، اروپا و آمریکای لاتین تبدیل شده‌اند. محدودیت‌های فنی که به‌منظور جلوگیری از دسترسی این شرکت‌ها به فناوری‌های غربی طراحی شده بودند، آن‌ها را به جهانی شدن و ایجاد شبکه‌های فراملی گسترده‌تر از آنچه سوق داده‌اند.

ضربه اقتصادی

سیاست‌گذاران ایالات متحده باید به بررسی این مسئله بپردازند که چگونه تدابیر امنیتی اقتصادی ایالات متحده باعث کُند شدن یا تسریع پویش فناورانه چین شده‌اند. فراتر از آن، شکل‌گیری مسیر فناورانه خود آمریکا بر اثر این اقدامات نیز باید مطالعه شود. در اینجا نتایج ضدونقیضند.

در قوانین برجسته‌ای مانند قانون تراشه و علم و قانون کاهش تورم بیش از ۶۰۰ میلیارد دلار برای علوم پایه، صنعت نیمه‌هادی، فناوری پاک و سایر سرمایه‌گذاری‌هایی از این دست در نظر گرفته شده است. چنین قوانینی همچنین در پی بسیج سرمایه خصوصی و سرمایه‌گذاری خارجی‌اند، درنتیجه سرمایه‌گذاری در کارخانه‌های نیمه‌هادی، باتری‌های خودروهای برقی و سایر فناوری‌ها واقعاً هم افزایش یافته است. اما واشنگتن همچنین محدودیت‌هایی را برای نوآوری در ایالات متحده اعمال که معایب آن تاکنون بیشتر از محاسن حاصل از سرمایه‌گذاری بوده است. کنترل صادرات فرصت‌های تجاری پیش روی شرکت‌های نیمه‌هادی آمریکایی را کاهش داده؛ درآمد کمتر هم به معنای سرمایه‌گذاری کمتر در تحقیق و توسعه و نوآوری کمتر است. محدودیت‌های خاص، همراه با اثر منفی ناشی از افزایش تنش‌های ژئوپلیتیکی، فرصت‌ها و درآمدهای شرکت‌های آمریکایی را کاهش داده است.

وزارت دادگستری ایالات متحده محدودیت‌هایی را برای همکاری‌های علمی با چین وضع کرده که باعث کاهش بهره‌وری دانشمندان علم و فناوری آمریکایی شده است. بخش زیادی از دانشمندان هوش مصنوعی در ایالات متحده اهل چینند و کاهش تعداد آن‌ها به معنای کاهش نوآوری در ایالات متحده و ایجاد فرصت‌های بیشتر برای سایر بازیگران ازجمله چین است. واشنگتن همچنین محدودیت‌هایی را برای آن دسته از دانشجویان چینی که در ایالات متحده در مقطع تحصیلات تکمیلی رشته‌های علوم و فناوری مشغول تحصیلند، اعمال و دانشگاه‌های آمریکایی را از داشتن بسیاری از دانشجویان مستعد محروم کرده است.

هم‌زمان با تلاش دولت چین برای نیل به راه‌حل‌های بومی، شرکت‌های چینی سعی کرده‌اند فناوری آمریکایی را از محصولات و زیست‌بوم‌های خود حذف کنند. اکنون نشانه‌هایی وجود دارد که کشورهای دیگر نگران از تعرفه‌های بالا و سایر محدودیت‌ها، از فناوری‌های آمریکایی دوری می‌کنند.

اعمال تعرفه‌های بالاتر بر خودروهای برقی چینی، خودروسازان آمریکایی را در برابر واردات با قیمت ناعادلانه محافظت کرده و ممنوعیت خودروهای متصل و خودران چینی نیز خطرات پیش روی امنیت داده مصرف‌کنندگان آمریکایی را کاهش می‌دهد، اما چنین حفاظتی احتمالاً به معنای کاهش مدل‌های خودروهای برقی آمریکایی، ادامه قیمت‌های بالا، گذار کندتر به انرژی‌های پاک در حوزه حمل‌ونقل و رقابت کمتر شرکت‌های آمریکایی در سطح بین‌المللی خواهد بود.

سیاست‌های صنعتی ممکن باعث پیشرفت برخی صنایع شود که در صورت عدم اعمال این سیاست‌ها امکان پیشرفت برای آن‌ها وجود نداشت اما به همین اندازه نیز محتمل است که واشنگتن برای پروژه‌های پرهزینه اما بی‌فایده هزینه‌های گزافی کند. هر یک از کارخانه‌های چندمیلیارددلاری جدید سازنده نیمه‌هادی که در ایالات متحده ساخته شده‌اند و بخشی از بودجه آن‌ها از سوی مالیات‌دهندگان آمریکایی پرداخت می‌شود، ممکن است قابل دفاع باشند اما با توجه به سرمایه‌گذاری‌های هم‌زمان دولتی در کارخانه‌هایی در برزیل، چین، اتحادیه اروپا، ژاپن، کره جنوبی و تایوان، به‌احتمال زیاد ظرف یک دهه آینده مازاد ظرفیت جهانی به‌وجود خواهد آمد و درنتیجه بعضی از سرمایه‌گذاری‌های امروزی در دهه آینده غیرپایدار شده، محصولات آن‌ها به فروش نرسیده، از مطلوبیت عملکرد شرکت‌ها کاسته شده و مشاغل بسیاری از دست خواهند رفت.

این احتمال وجود دارد که حداقل در چند بخش، ایالات متحده و متحدان آن به‌تدریج رهبری را با همتایان چینی خود تقسیم کرده یا حتی به آن‌ها واگذار کنند؛ وضعیتی که نه با شاهکار فنی هر فناوری منفرد، بلکه با تسلط زیست‌بوم‌ها و پراکندگی محصولات سنجیده می‌شود. اگرچه ظهور چین به‌عنوان یک مرکز علم و فناوری صرفاً نتیجه واکنش به فشار غرب نیست، اما این تنش‌ها احتمالاً پیشرفت آن را تسریع کرده است. با گسترش فناوری چین، فناوری ایالات متحده در برخی نقاط جهان کمتر موردنیاز خواهد بود.

راه میانه

«ریسک‌زدایی» –کاهش آسیب‌پذیری‌هایی که ایالات متحده و متحدان آن از افتادن فناوری‌های خود به دست چین، وابستگی بیش از حد به زنجیره‌های تأمین چین و زیرساخت‌های داده‌ای و حیاتی ناایمن با آن‌ها مواجه هستند– تا حدی باعث بهبود امنیت اقتصادی ایالات متحده شده است؛ اما پیامدهای ناخواسته قابل توجهی هم به همراه داشته است. اگر هم دولت ترامپ حتی گام‌های رادیکال‌تری برای جدا کردن اقتصاد ایالات متحده و چین بردارد، آسیب‌های اقتصادی و امنیت ملی بیشتر آشکار خواهد شد.

واشنگتن باید اقداماتی را انجام دهد تا اطمینان حاصل گردد که ایالات متحده به پیشرفت‌های راهگشای خود در علم و فناوری ادامه می‌دهد. دولت آینده ترامپ و کنگره باید بدانند که بین اهداف مرتبط با شکوفایی اقتصادی، مانند نوآوری و ثروت بیشتر و اهداف امنیت اقتصادی، مانند انعطاف‌پذیری بیشتر و محافظت در برابر نشت فناوری، ارتباطی بالقوه وجود دارد. سیاست‌گذاران ایالات متحده می‌بایست اهداف قابل سنجشی را تعیین کنند، تحلیل هزینه–فایده گزینه‌ها و سناریوهای مختلف سیاستی را انجام دهند و نتایج واقعی سیاست‌های مختلف را به‌دقت ارزیابی کنند.

واشنگتن باید اولویت‌های روشنی را تعیین کرده و فوری‌ترین تهدیدهایی را که مستحق پاسخ هستند، شناسایی کند. در غیر این صورت، ایالات متحده به یک چرخه تکراری و بی‌ثمر کشیده شده، یا حتی تلاش خواهد کرد تا تمامی روابط تجاری خود با چین را مسدود کند. با توجه به این که آمریکا تلاش می‌کند مانع دستیابی چین به فناوری‌های مختلف شود، تنها راهی که پیش روی آن وجود دارد همکاری با متحدان و سایر کشورها است تا چین ایالات متحده را «دور نزنند» و واشنگتن رهبری فناورانه عرصه جهانی را به پکن واگذار نکند. اگر دولت ترامپ زوج‌زدایی گسترده از چین را دنبال کند، نتیجه به احتمال زیاد یک ایالات متحده منزوی، فقیر و ضعیف خواهد بود.

همچنین برای دولت ترامپ عاقلانه نخواهد بود تا نهادهای جهانی مانند سازمان تجارت جهانی را نادیده بگیرد، زیرا انجام این کار به‌طور چشمگیری احتمال درگیری نامحدود را افزایش خواهد داد. در عوض، واشنگتن باید همکاری‌های چندجانبه را افزایش داده و قوانین جدیدی را در عرصه فعالیت‌های جهانی اقتصادی وضع کند تا از رقابت بی‌پایان جلوگیری شود. ایالات متحده ممکن است در برخی موارد نیاز به اقدامات یک‌جانبه برای حفظ برتری نسبی خود در فناوری داشته باشد؛ اما اقدامات امنیتی بیش از حد اقتصادی به معنای نوآوری کمتر، رشد اقتصادی کُدتر، کاهش سود و مشاغل کمتر خواهد بود. با ترکیبی از سیاست‌های عاقلانه داخلی، همکاری با متحدان و سرمایه‌گذاری در نهادهای بین‌المللی، ایالات متحده می‌تواند به رفاه و امنیت نائل شود.

مدرسه عالی مهارتی رسانه‌ای فرهیختگان
۰۹۱۰۸۱۰۶۵۳۵
Farhikhteghan_school

مجری انحصاری تبلیغات دانشگاه آزاد اسلامی
کانون تبلیغاتی سپهر جوان
۰۹۳۹۸۸۸۸۶۹۹

آگهی مزایده عمومی

دانشگاه آزاد اسلامی واحد آستارا در نظر دارد بوفه خود را واقع در مجتمع آموزشی شماره ۱ (دوهکتاری) از طریق مزایده عمومی به‌صورت اجاره ماهانه واگذار نماید. متقاضیان می‌توانند از تاریخ درج آگهی به مدت ۱۰ روز کاری جهت بازدید از محل و دریافت اسناد مزایده و ارائه قیمت پیشنهادی به حوزه اداری مراجعه نمایند. ضمناً هزینه درج آگهی به عهده برنده مزایده می‌باشد.

روابط عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد آستارا

آگهی مزایده عمومی

دستگاه مزایده‌گذار: دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز
موضوع مزایده: فروش ساختمان هنر ۳
مهلت مراجعه برای اطلاع از شرایط مزایده و دریافت اسناد
از تاریخ ۱۴۰۳/۰۹/۲۰ الی ۱۴۰۳/۱۰/۰۳
بابت دریافت اسناد حضوری به مدت ده روز کاری و ارائه پاکات به آدرس زیر مراجعه‌فرمایید:
تهران- بزرگراه ارتش- خیابان شهید سوهانی (سوهانک)- دانشگاه آزاد اسلامی تهران مرکز- ساختمان ولایت ۷- طبقه ششم- اداره کمیسیون معاملات
جهت کسب اطلاعات بیشتر با کارشناس فنی به شماره ۰۹۱۹۴۶۵۰۹۱۲ تماس حاصل فرمایید.
بازدید از مکان و دریافت فرم بازدید الزامی می‌باشد.
مهلت ارائه پاکات: تا پایان وقت اداری روز دوشنبه ۱۴۰۳/۱۰/۰۳
مدارک مورد نیاز در زمان تحویل پاکات
فیش واریزی بابت خرید اسناد به مبلغ ۱/۰۰۰/۰۰۰ ریال به حساب شماره ۰۱۱۰۰۱۱۴۷۲۰۰۶ بانک ملی شعبه اقدسیه شناسه واریز ۹۰۰۰۴۵ (غیرقابل استرداد)
محل تحویل پاکات مزایده
تهران- بزرگراه ارتش- خیابان شهید سوهانی (سوهانک)- دانشگاه آزاد اسلامی تهران مرکز- ساختمان ولایت طبقه- هشتم- اداره حراست- (پاکت‌ها به‌صورت لاک‌ومهر تحویل گردد.) دانشگاه در رد یا قبول یک یا همه پیشنهادها مختار و پرداخت هزینه آگهی به عهده برنده مزایده می‌باشد.

آگهی دعوت مجمع عمومی فوق‌العاده نوبت سوم

تاریخ انتشار آگهی: ۱۴۰۳/۰۹/۲۰
شرکت تعاونی مسکن کارکنان دانشگاه آزاد اسلامی سماء رودهن
شماره ثبت ۲۶۳ و شناسه ملی ۱۰۱۰۰۰۱۰۵۳۰
بدینوسیله از کلیه اعضای محترم شرکت تعاونی دعوت می‌شود تا در مجمع عمومی فوق‌العاده نوبت سوم که رأس ساعت ۱۲ روز پنجشنبه مورخ ۱۴۰۳/۱۰/۰۶ در محل رودهن بلوار امام خمینی به سمت تهران بلوار شریعتی بن‌بست حسینیه علی اکبر حسینیه حضرت علی اکبر(ع) تشکیل می‌گردد حضور به هم رسانند.
توجه: در صورتی که هریک از اعضا نتوانند در مجمع عمومی فوق حضور یابند می‌توانند استفاده از حق خود برای حضور و اعمال رأی در مجمع عمومی را به یک نماینده تام‌الاختیار واگذار کنند. تعداد آرای وکالتی برای هر عضو حداکثر سه رأی و برای هر شخص غیرعضو تنها یک رأی خواهد بود. لازم به ذکر است تأیید نماینده تام‌الاختیار با یک بازرس تعاونی و یک عضو هیئت‌مدیره تعاونی خواهد بود و بدین منظور عضو متقاضی اعطای نمایندگی حداکثر تا ۲۴ ساعت قبل از برگزاری مجمع به همراه نماینده خود و با در دست داشتن مدرک مؤیّد عضویت در تعاونی و کارت شناسایی معتبر در محل دفتر شرکت تعاونی به آدرس رودهن خیابان امام خمینی نبش کوچه بوستان سیزدهم پاساژ سران طبقه دوم اداری واحد ۵ حاضر گردد تا پس از احراز هویت طرفین (عضویت متقاضی و اهلیت نماینده)، برگه نمایندگی مربوطه توسط مقام مذکور تأیید شود تا برگه ورود به مجمع عمومی برای نماینده صادر گردد.
ضمنا یادآور می‌شود این مجمع با حضور هر تعداد از اعضا رسمیت می‌یابد و تصمیماتی که در آن اتخاذ می‌شود برای کلیه اعضا (اعم از غایب و مخالف و حاضر) نافذ و معتبر خواهد بود. جهت شرکت در مجمع به همراه داشتن کارت عضویت الزامیست و در غیر اینصورت همراه داشتن کارت ملی و اصل برگ سهم و در صورت داشتن وکالتنامه، اصل وکالتنامه الزامی می‌باشد.
دستور جلسه:
۱- تغییر بندهای ۴ و ۵ اساسنامه در خصوص:
بند ۴ - انتقال حوزه ثبتی عملیات تعاونی از شهر رودهن به شهر تهران
بند ۵ - تغییر مرکز اصلی (اقامتگاه قانونی) تعاونی به آدرس تهران خ ۱۷ شهریور خ اردستانی پلاک ۱۹۳ واحد ۳ کدپستی ۱۷۹۱۶۵۵۳۳۵
هیئت‌مدیره شرکت تعاونی مسکن
کارکنان دانشگاه آزاد اسلامی سماء رودهن

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی به طور فوق‌العاده نوبت دوم

تاریخ انتشار آگهی: ۱۴۰۳/۰۹/۲۰
شرکت تعاونی مسکن کارکنان دانشگاه آزاد اسلامی سماء رودهن
شماره ثبت ۲۶۳ و شناسه ملی ۱۰۱۰۰۰۱۰۵۳۰
بدینوسیله از کلیه اعضای محترم شرکت تعاونی دعوت می‌شود تا در مجمع عمومی عادی به طور فوق‌العاده نوبت دوم که رأس ساعت ۱۳ روز پنجشنبه مورخ ۱۴۰۳/۱۰/۰۶ در محل رودهن بلوار امام خمینی به سمت تهران بلوار شریعتی بن‌بست حسینیه علی اکبر حسینیه حضرت علی اکبر(ع) تشکیل می‌گردد حضور به هم رسانند.
توجه: در صورتی که هریک از اعضا نتوانند در مجمع عمومی فوق حضور یابند می‌توانند استفاده از حق خود را برای حضور و اعمال رأی در مجمع عمومی به یک نماینده تام‌الاختیار واگذار کنند. تعداد آرای وکالتی برای هر عضو حداکثر سه رأی و برای هر شخص غیرعضو تنها یک رأی خواهد بود. لازم به ذکر است تأیید نماینده تام‌الاختیار با یک بازرس تعاونی و یک عضو هیئت‌مدیره تعاونی خواهد بود و بدین منظور عضو متقاضی اعطای نمایندگی حداکثر تا ۲۴ ساعت قبل از برگزاری مجمع به همراه نماینده خود و با در دست داشتن مدرک مؤیّد عضویت در تعاونی و کارت شناسایی معتبر در محل دفتر شرکت تعاونی به آدرس رودهن خیابان امام خمینی نبش کوچه بوستان سیزدهم پاساژ سران طبقه دوم اداری واحد ۵ حاضر گردد تا پس از احراز هویت طرفین (عضویت متقاضی و اهلیت نماینده)، برگه نمایندگی مربوطه توسط مقام مذکور تأیید شود تا برگه ورود به مجمع عمومی برای نماینده صادر گردد.
توجه: لازم به ذکر است این مجمع با حضور هر تعداد از اعضا رسمیت می‌یابد و تصمیماتی که در آن اتخاذ می‌شود برای کلیه اعضا (اعم از غایب و مخالف و حاضر) نافذ و معتبر خواهد بود. جهت شرکت در جلسه مجمع، به همراه داشتن کارت عضویت الزامیست در غیر اینصورت همراه داشتن کارت ملی و اصل برگ سهام و در صورت داشتن وکالتنامه، اصل وکالتنامه الزامی می‌باشد.
دستور جلسه:
۱- ارائه گزارش هیئت‌مدیره
۲- اصلاح بودجه
۳- اخراج احدی از اعضای تعاونی
۴- انتخاب اعضای هیئت‌مدیره
هیئت‌مدیره شرکت تعاونی مسکن
کارکنان دانشگاه آزاد اسلامی سماء رودهن